

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Anatolie Țurcan

Judecători – Elena Covalenco, Constantin Alerguș, Ala Cobăneanu, Nicolae Craiu,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocatul Bosîi Ion în numele inculpatului Suhorebrov Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 februarie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Suhorebrov Serghei xxxx, născut la xx
xxxx xxxx, originar și domiciliat mun.
xxxx str. xxxx xxxx ap.xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.12.2009 - 24.02.2014;

Instanța de apel:

- 1) 17.04.2014 - 20.05.2014;
- 2) 02.02.2015 – 22.03.2016;
- 3) 05.12.2016 – 19.09.2017 – rejudecarea cauzei;

Instanța de recurs:

- 1) 08.08.2014 - 09.12.2014 - trimis la rejudecare;
- 2) 29.06.2016 – 27.09.2016 - trimis la rejudecare;
- 3) 02.03.2018 – 15.05.2018.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 februarie 2014, procesul penal în privința lui Suhorebrov Serghei privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2)

lit. d) Cod penal, a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspunderea penală.

Suhorebrov Serghei xxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către SRL „Vuzual Grup” a fost admisă, cu dispunerea încasării de la Suhorebrov Serghei în beneficiul SRL ”Vuzual Grup” SC a prejudiciului material în mărime de 1 260 539,25 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Suhorebrov Serghei, exercitând în baza Deciziei nr.1 al fondatorului unic SRL „Vuzual Grup” din 16 ianuarie 2006, funcția de director al societății nominalizate, fiind în baza art.124 Cod penal, persoana care gestionează o organizație comercială, a săvârșit infracțiunile de confecționare, deținere, folosire a documentelor oficiale și ștampilelor false, precum și delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

Suhorebrov Serghei în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractelor nr.nr.3, 4, 5, 6, 7, 11, 12 și 15, care sunt documente oficiale, în baza cărora S. Suhorebrov se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în sume de 71 200 lei, 70 000 lei, 207 000 lei, 105 000 lei, 384 000 lei, 300 000 lei, 240 000 lei, 22 800 lei, pe un termen de un an de zile, fiecare cu achitări respective până la 02.05.2007, 01.10.2007, 01.10.2007, 06.03.2008, 06.03.2008, 31.07.2008, 31.07.2008, 18.03.2008, prin aplicarea pe ele, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, a însușit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”, încredințate în administrarea lui în mărime de 71 200 lei, 70 000 lei, 207 000 lei, 105 000 lei, 384 000 lei, 300 000 lei, 240 000 lei, 22 800 lei, cauzându-i părții vătămate pe fiecare episod un prejudiciu material valoarea căreia depășește 2 500 unități convenționale, 2 500 unități convenționale, 5 000 unități convenționale, 5 000 unități convenționale, 5 000 unități convenționale, 5 000 unități convenționale.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, a deținut și a folosit dispozițiile de plată de casă nr.11 din 24.05.2006, nr.38 din 17.08.2007, nr.206 din 18.05.2007, nr.262 din 17.06.2007, nr.376 din 10.08.2007, a SRL „Vuzual Grup”, pe numele lui O. Momat, O. Gaydarzhy, R. Vrabie, Sv. Țapeș și L. Romanenco, precum, că aceștia au primit de la SRL „Vuzual Grup” respectiv suma de 30 000 lei, 2 520 lei, 13 548,35 lei, 1 984 lei, 14 500 lei, în care conform rapoartelor de expertiză nr.nr.1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de

către Momat O. L., Gaydarzhy O.S., Vrabie R. I., Țapeș S. I., Romanenco L. M., ci de o altă persoană, a însușit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”, încredințate în administrarea lui în mărime de 30 000 lei, 2 520 lei, 13 548,35 lei, 1 984 lei, 14 500 lei, cauzându-i-i părții vătămate pe fiecare episod pagube materiale în proporții considerabile.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, a deținut și a folosit dispozițiile de plată de casă nr.377 din 10.08.2007, nr.370 din 06.08.2007, nr.330 din 17.07.2007, nr.281 din 25.06.2007, nr.234 din 31.05.2007, nr.218 din 21.05.2007, nr.205 din 17.05.2007, nr.196 din 11.05.2007, nr.192 din 08.05.2007, nr.185 din 03.05.2007, nr.115 din 31.03.2007 și nr.100 din 26.03.2007 a SRL „Vuzual Grup”, pe numele lui O. Cornițov, precum că ultimul a primit de la SRL „Vuzual Grup” suma de 35 284,90 lei, în care conform rapoartelor de expertiză nr.nr.1521, 1522, 1523 și 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către O. Cornițov, ci de o altă persoană, a însușit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”, încredințate în administrarea lui în sumă de 35 284,90 lei, cauzându-i-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, a deținut și a folosit dispozițiile de plată de casă nr.279 din 25.06.2007, nr.378 din 11.08.2007 și nr.201 din 15.05.2007 a SRL „Vuzual Grup”, pe numele lui O. Zingan, precum, că ultima a primit de la SRL „Vuzual Grup” suma de 4 310 lei, în care conform raportului de expertiză nr.nr.1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către O. Zingan, ci de o altă persoană, a însușit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”, încredințate în administrarea lui în sumă de 4 310 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile. Tot el, în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari încredințate în administrarea lui, abuzând de situația s-a de serviciu, a deținut și a folosit dispozițiile de plată de casă nr.49 din 06.09.2006, nr.52 din 08.09.2006, nr.54 din 10.09.2006, nr.55 din 12.09.2006, nr.57 din 16.09.2006, nr.69 din 25.09.2006, nr.71 din 27.09.2006, nr.72 din 28.09.2006, nr.75 din 30.09.2006, nr.79 din 01.10.2006, nr.81 din 02.10.2006, nr.83 din 03.10.2006, nr.94 din 01.10.2006, nr.99 din 20.10.2006, nr.111 din 10.11.2006 și nr.116 din 20.11.2006 a SRL „Vuzual Grup”, pe numele lui I. Cara-Ivan, precum, că ultimul a primit de la SRL „Vuzual Grup” suma de 100 879 lei, în care conform raportului de expertiză nr.nr.1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către I. Cara-Ivan, ci de o altă persoană, a însușit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”, încredințate în administrarea lui în sumă de 100 879 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material valoarea căreia depășește 5 000 unități convenționale.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari încredințate în administrarea lui,

abuzând de situația sa de serviciu, a deținut și a folosit dispozițiile de plată de casă nr.34 din 01.02.2007, nr.35 din 02.02. 2007, nr.43 din 17.02. 2007, nr.44 din 19.02. 2007, nr.47 din 20.02. 2007, nr.50 din 24.02. 2007, nr.52 din 25.02.2007, nr.99 din 23.03.2007, nr.113 din 31.03.2007, nr.194 din 11.05.2007, nr.235 din 01.06.2007, nr.271 din 21.06.2007, nr.302 din 01.07.2007, nr.392 din 17.08.2007, nr.402 din 21.08.2007 și nr.407 din 25.08.2007 a SRL „Vuzual Grup”, pe numele lui O. Zacon, precum, că ultimul a primit de la SRL „Vuzual Grup” suma de 37 995,07 lei, în care conform raportului de expertiză nr.nr.1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către O. Zacon, ci de o altă persoană, a însușit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”, încredințate în administrarea lui în sumă de 37 995,07 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

În urma acțiunilor infracționale ale lui Suhorebrov Serghei, acesta i-a cauzat părții vătămate SRL „Vuzual Grup” un prejudiciu material în sumă totală de 1 260 539,25 lei, adică valoarea căreia depășește 5 000 unități convenționale. Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, adică, confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale și ștampilelor false, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice și în baza art.191 alin.(5) Cod penal, delapidarea averii străine, adică, însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și avocatul A. Ursachi în numele inculpatului.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care S. Suhorebrov să fie condamnat în baza art.191 alin.(5) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, din motivul reținerii eronate de către instanța de fond a circumstanței „are loc de trai și de muncă”, care nu este prevăzută de art.76 Cod penal, ca fiind o circumstanță de natură să atenueze pedeapsa penală.

3.2. Avocatul A. Ursachi, acționând în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că, la caz, de către prima instanță au fost apreciate eronat probele, or acestea nu dovedesc vinovăția lui S. Suhorebrov de cele incriminate, prezentarea de către procuror a documentelor supuse expertizei cu încălcări admise la administrarea lor, efectuarea expertizelor de audit contrar prevederilor legislației în vigoare, neglijarea de către instanța de fond a documentelor probatorii privind datele controlului fiscal petrecut de către IFS în anul 2009 pentru perioada fiscală 2006-2008, dovedesc lipsa elementelor infracțiunilor incriminate inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014 apelul declarat de avocatul A. Ursachi a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care S. Suhorebrov, în baza art.191 alin.(5) Cod penal, a fost condamnat la o pedeapsă de 10 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis. În rest sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei s-a menționat că, reieșind din probele administrate, analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate este dovedită pe deplin, iar acțiunile lui au fost corect calificate în baza art.art.361 alin.(2) lit. d) și 191 alin.(5) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpatul, exercitând în baza Deciziei nr.1 al fondatorului unic „SRL „Vuzual Grup” din 16 ianuarie 2006, funcția de director al acesteia, fiind într-o atare situație în conformitate cu prevederile art.124 Cod penal, persoana care gestionează o organizație comercială, a săvârșit infracțiunile de confecționare, deținere, folosire a documentelor oficiale și ștampilelor false, precum și delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondată poziția părții apărării precum că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că, pretinsa depistare a ștampilei false a avut loc în anul 2009, iar îndepărtarea inculpatului de la conducerea firmei, cu interzicerea accesului în sediu, la contabilitate și documente, a avut loc în anul 2008, deoarece atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanțelor de fond și apel s-a constatat starea de fapt reținută în sarcina inculpatului.

În viziunea instanței de apel este nefondată poziția părții apărării precum că, ștampila supusă expertizei nu a fost ridicată de la inculpat, fiind ridicată de la o altă persoană, iar actul de predare-primire a ștampilei a fost semnat mult mai târziu decât ea a fost în realitate predată, considerând că și prin aceasta nu este demonstrată vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece este în contradicție cu raportul de expertiză tehnică nr.1541-1542 din 25.06.2009, prin care s-a stabilit că, pe contractele de împrumut nr.3 din 02.05.2006, nr.4 din 01.10.2006, nr.5 din nr.7 din 02.05.2007, nr.6 din 06.03.2007, nr.11 din 31.07.2007, nr.12 din nr.15 din 18.03.2008 și pe acordul adițional nr.1 din 02.05.2007 la contractul nr.7 din 02.05.2007, nu este aplicată ștampila SRL „Vuzual Grup”.

Instanța de apel a conchis că, în expertiză și în încheierea Auditului, concluziile sunt orientate spre realizarea scopurilor lui O. Momot, deoarece respectivului nu i s-a putut oferi nici statut de parte vătămată, făcând-l responsabil pe inculpat pentru că nu s-au făcut modificările în Capitalul social al firmei SRL „Vuzual Grup”, în lipsa temeiurilor legale și existența premiselor în firmă pentru executarea procesului-verbal al ședinței Fondatorilor nr.3 din 06.02.2006, privându-l, pe de o parte, prin intermediul acestui dosar penal de dreptul de a solicita rambursarea datoriilor firmei SRL „Vuzual Grup” față de el în sumă de 360 000 lei,

sumă ce a fost depusă de inculpat pe contul de decontare în calitate de cotă în Capitalul social, dar care nu a fost utilizată conform destinației, și pe de altă parte, de a convinge instanța, că mijloacele bănești, transferate de fondatorul SRL „Noaptea Albe”, O. Momot, pe contul de decontare a SRL „Vuzual Grup”, în valoare de 1 440 000 lei, sub formă de împrumuturi au fost transferate ca cotă în Capitalul social al SRL „Vuzual Grup”, procurorul primind în mod formal posibilitatea de a-l acuza pe inculpat de nerespectarea Statutului întreprinderii la încheierea contractelor, care depășeau % din Capitalul social al firmei.

Astfel, instanța de apel a stabilit că inculpatul în perioada anului 2006-2008, a însușit ilegal bunurile SRL „Vuzual Grup”, fiind recunoscut în calitate de reprezentant al părții vătămate și civile SRL „Vuzual Grup”, I. Mărgineanu.

Potrivit procesului-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului a materialelor de urmărire penală din 11.12.2009, inculpatul și avocatul acestuia I. Bosîi au solicitat clasarea dosarului penal din lipsa de probe, iar prin ordonanța procurorului din 11.12.2009 a fost respinsă cererea apărătorului din lipsa de probe. Totodată, potrivit aceluiași proces-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului a materialelor de urmărire penală n-au fost obiectate anumite acte concrete efectuate în cadrul urmăririi penale, iar argumentul apelantului precum că auditul a fost efectuat nu de un specialist cu studii superioare în economie, considerând rezultatele și concluziile auditului dubioase, sunt nefondate și au fost respinse în acest sens.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că S. Suhorebrov, a comis infracțiunea prevăzută de art.191 alin. (5) Cod penal, însă instanța de fond neîntemeiat i-a aplicat pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea acestui articol de 8 ani închisoare, bazându-se doar pe faptul că, în privința lui au fost stabilite câteva circumstanțe atenuante: prezența în familie a doi copii minori, are loc de trai și de muncă, caracteristica pozitivă, lipsa antecedentelor penale.

În acest context s-a menționat că inculpatul anterior nu a fost judecat, prima dată a comis două infracțiuni care conform prevederilor art.16 alin.(3), (5) Cod penal se califică ca mai puțin gravă și deosebit de gravă pentru comiterea cărora legea penală prevede pedeapsă exclusiv privativă de libertate pe un termen de până la 5 și respectiv până la 15 ani.

În opinia instanței de apel, instanța de fond neîntemeiat a reținut circumstanța atenuantă prezența locului de trai și de muncă, deoarece aceste circumstanțe nu sunt prevăzute de art.76 Cod penal, mai mult ca atât obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la dreptul de proprietate, apărute împotriva infracțiunii de sustragere, iar faptul că inculpatul a folosit locul de muncă pentru comiterea infracțiunilor se consideră circumstanță agravantă și nu atenuantă.

Instanța de apel a considerat că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus indicate și consideră că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

6. Hotărârile nominalizate supra au fost atacate cu recurs ordinar de către avocatul I. Bosîi în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de

apel, cu dispunerea achitării inculpatului, invocând argumente identice celor specificate și în cererea de apel declarată de către avocatul A. Ursachi.

7. Procurorul, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece au fost ignorate prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală și anume nemotivarea recursului declarat în sensul art.427 Cod de procedură penală.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2014 s-a dispus admiterea recursului ordinar declarat de către avocatul I. Bosfi, în numele inculpatului, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. În partea motivantă a deciziei, instanța de recurs a menționat că instanța de apel a ignorat totalmente o parte din argumentele invocate de avocatul A. Ursachi, iar în privința celorlalte instanța de apel s-a expus doar utilizând fraze generale: „*Colegiul penal consideră nefondată poziția apărării ... Nefondată este poziția apărării... Cu referire la poziția apelantului, părții apărării ... Colegiul penal de asemenea o consideră nefondată... Instanța de apel consideră nefondată și poziția apelantului, părții apărării că...*”

Instanța de recurs a constatat că, la caz, un cumul de probe și anume declarațiile martorilor: O. Momat, I. Tilijenco, V. Didoruc, R. Vrabie, O. Zingan, S.Țapeș, O. Cornițov, L. Romanenco, O. Gaidaiji, I. Cara, O. Zacon, și S. Mihalciuc, specialistului G. Miron, expertului P. Sajin, au fost doar redată de către instanța de apel în decizia sa, cu menționarea unei fraze generale precum că „*aceste declarații combat argumentele apelantului, apărătorului A. Ursachi, inclusiv și a inculpatului S. Suhorebrov, precum că dânsul n-a săvârșit infracțiunile imputate lui*”. În privința altui cumul de probe: declarațiile martorilor L. Maliovna, L. Cudreavțeva și specialistului S. Melnicenco, instanța de apel în decizia sa, după redarea acestora la fel a conchis doar la general că „*declarațiile acestora nu-l dezvinovățesc pe S. Suhorebrov de comiterea infracțiunilor imputate*”, iar în privința declarațiilor inculpatului doar s-a menționat „*ca necorespunzătoare adevărului*”.

Mai mult ca atât, deși instanța de apel a constatat că unele probe „*sunt în contradicție*”, iar altele „*sunt consecutive și se confirmă de întreaga sistemă de probe și documente pe care o vom analiza-o mai departe...*”, însă în continuare în decizie nu este indicat nici în ce constă contradicția sau consecutivitatea acestor probe, nici analiza lor de către însăși instanță.

Alt motiv invocat de către partea apărării s-a referit la „*prezentarea de către procuror a documentelor supuse expertizei cu încălcări admise la administrarea lor*”.

Conform pct.22 al Hotărârii Guvernului privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova nr.764 din 25 noiembrie 1992: „În registrul de casă a întreprinderii se ține evidența tuturor încasărilor și eliberărilor de numerar”. Potrivit pct.23 al aceleiași Hotărâri: „Fiecare întreprindere ține un singur registru de casă, care trebuie numerotat, șnuruț și sigilat cu ceară roșie sau de parchet. La

aplicarea pe registru a sigiliului cu ceară de parchet se folosește clei pe bază de sticlă lichidă, hârtie de tipul foiței de țigări, vopsea de șampilă. Hârtia cu imprimarea șampilei se unge la ambele capete cu clei, după sigilarea registrului se mai aplică un strat de clei. Numărul de foi din registrul de casă se adeverește prin semnăturile conducătorului și a contabilului-șef ai întreprinderii respective sau ai organului ierarhic superior. Înscriserea în registrul de casă se face în 2 exemplare prin foaia indigo cu pix sau cerneală. Exemplarul doi trebuie să fie detașabil și servește casierului pentru dări de seamă contabile. Primul exemplar rămâne în registrul de casă. Ambele exemplare se numerează cu același număr ...”Iar conform pct. 24 al aceleiași Hotărâri: „Înscriserile în registru de casă se fac de către casier imediat după primirea sau eliberarea banilor pe fiecare dispoziție sau alt document de substituire.”

Raportând normele legale menționate la dispozițiile de plată anexate la materialele cauzei, ce au statut de probe puse la baza sentinței și deciziei de condamnare a inculpatului, instanța de recurs a remarcat faptul ignorării de către instanța de apel a analizei dacă dispozițiile în cauză, la momentul găsirii, ridicării și cercetării acestora întruneau cerințele legale obligatorii menționate mai sus.

Mai mult ca atât, în concluziile raportului de expertiză menționat, s-a conchis că: „Documentele anexate la materialele dosarului, și anume Ordinele de încasare și Dispozițiilor de plată nu corespund prevederilor Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.764 din 25.11.1992, inclusiv:

- nu au fost întocmite la momentul primirii sau eliberării numerarului din casierie;
- nu sunt înregistrate în registrul de evidență a dispozițiilor de încasare și plată”;
- pe dispozițiile de plată lipsește semnătura conducătorului;
- nu toate dispozițiile de plată și ordinele de încasare sunt semnate de contabilul-șef și de casier;
- pe dispozițiile de plată lipsește semnătura persoanei care a primit banii;
- nu sunt indicate numărul documentului în baza căruia au fost eliberați banii și data eliberării acestuia;

- dispozițiile de încasare sunt anexate la dosar cu chitanța nesemnată de contabilul-șef și casier și neconfirmată prin ștampila casierului care conform prevederilor normelor urma să fie eliberată persoanei care a depus banii drept confirmare a primirii numerarului și care se păstrează la persoana care a depus numerarul;

- pe dispozițiile de încasare nr.30 din 26.05.06 și nr.10 din 31.07.07, lipsește semnătura persoanei care a depus banii”, fapt, de asemenea, ignorat de către instanța de apel.

Următorul aspect de ilegalitate invocat de către partea apărării s-a referit la „efectuarea expertizelor de audit contrar prevederilor legislației în vigoare”. În acest sens s-au reținut declarațiile specialistului G. Miron, care au fost puse la baza sentinței și deciziei: „Eu, Miron G. activez în compania AUDIT si Consulting "AUDIT -PROF" SRL în calitate de director. Am studii superioare în domeniul economie și dețin licența Seria xxxx nr.xxxx din 18.09.08

și certificatul de calificare a auditorului Seria xxxx nr.xxxx, prin care mi se conferă calitatea de auditor general. În domeniul economic activez din 1995. În virtutea atribuțiilor de serviciu am efectuat controlul tematic de verificare a contractelor cu împrumut de la persoanele fizice și utilizarea mijloacelor bănești la firma "Vuzual-Grup" SRL c.f. xxxx cu acordul Conducătorului întreprinderii d-lui Iu. Telijenco". La materialele cauzei sunt anexate acte confirmative în acest sens: certificatul nr.xxxx (f.d.210 vol.1), certificatul de auditor nr.xxx (f.d.211 vol.1), certificate xx nr.xxxx (f.d.212 vol.1) și diploma xxxx nr.xxxx de absolvire a studiilor superioare la Institutul Politehnic din Chișinău, specialitatea „Tehnologia conservării”.

Astfel, instanța de recurs a evidențiat că circumstanța dată a fost neglijată și neverificată de către instanțe, or, deși specialistul G. Miron a declarat că are „studii superioare în domeniul economie și deține licența Seria xxxx nr.xxxx din 18.09.08”, însă în acest sens a fost anexată doar diploma xxxx nr.xxxx de absolvire a studiilor superioare în specialitatea „Tehnologia conservării”.

O altă critică, la fel formulată de partea apărării și în apel și în recurs s-a referit la „neglijarea de către instanța de fond a documentelor probatorii privind datele controlului fiscal petrecut de către IFS în anul 2009 pentru perioada fiscală 2006-2008”.

Cu referire la aceste critici, instanța de apel a conchis: „Cu referire la poziția părții apărării precum că, datele controlului fiscal petrecut de IFS în anul 2009, pentru perioada fiscală 2007-2008, unde nici una din pretensele încălcări de legislație fiscală imputate inculpatului sau cu atât mai mult urme de neajunsuri de ordin să conducă la o eventuală concluzie de irosire a mijloacelor bănești nu au fost depistate, instanța de apel de asemenea le-a considerat nefondate, deoarece este contrară raportului de expertiză contabilă nr.1886 din 07.08.2009, prin care s-a stabilit, că inculpatul a prejudiciat SRL „Vuzual Grup”.

Însă, analizând decizia instanței de apel, s-a constatat că adoptând soluția sa instanța a cercetat un cumul de probe materiale, însă printre acestea nu se evidențiază raportul Oficiului Fiscal Rîșcani al IFS mun. Chișinău nr.01-63/5201 din 11.12.2009 (f.d.105-120 vol.1), cu privire la furnizarea informației din baza de date a Serviciului Fiscal la situația din 09.12.2009, prin care s-a efectuat controlul fiscal al veniturilor obținute pentru anii 2006-2008, deși l-a considerat „nefondat, deoarece este contrar raportului de expertiză contabilă nr.1886 din 07.08.2009”, nefiind efectuată analiza acestei constatări.

Următorul argument invocat de partea apărării a fost „lipsa elementelor infracțiunilor incriminate în acțiunile inculpatului”. La acest capitol, instanța de recurs a observat că instanța de apel în decizia sa doar a redat noțiunile: laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune prevăzute de art.191 Cod penal, fără a face o analiză în acest sens, cu raportarea noțiunilor date la cazul supus judecării. Ca urmare instanța nu a indicat care anume acțiuni ale inculpatului întrunesc latura obiectivă a infracțiunilor imputate, prin ce se exprimă latura subiectivă a acestor infracțiuni, dacă există sau nu raportul de cauzalitate între acțiunile inculpatului și prejudiciul cauzat, și în fine dacă sunt sau nu întrunite elementele constitutive

ale infracțiunii de confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale și ștampilelor false, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice și de delapidare a averii străine, în formă calificată în sarcina inculpatului. Astfel, fiind neglijate solicitările apărării în acest sens și de către instanța de fond și de către instanța de apel, nefiind efectuată o oarecare analiză a încadrării juridice a faptelor comise de către inculpat.

10. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror și avocatul A. Ursachi în numele inculpatului, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

11. În partea descriptivă a deciziei instanței de apel s-a menționat că sentința este legală și întemeiată, inculpatul fiind vinovat de cele incriminate prin rechizitoriu și vinovăția lui fiind demonstrată indubitabil prin cumulul de probe acumulate la dosar.

Instanța de apel a mai reținut că, prin sentință procesul penal de învinuire a lui S. Suhorebrov în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspunderea penală și referitor la acest capăt de acuzare instanța nu se va expune, or în această parte sentința nu a fost contestată.

Instanța de apel, a considerat neîntemeiate argumentele din cererea de apel declarat de avocatul A. Ursachi în interesele inculpatului S. Suhorebrov cu privire la aceea că:

- instanța de fond eronat a constatat faptul că S. Suhorebrov, acționând în scop de profit și însușire ilegală a cauzat părții vătămate SRL „Vuzual Grup” un prejudiciu material în sumă totală de 1 260 539,25 lei, prin aplicarea unei ștampile false și prin falsificarea contractelor respective;

- inculpatul este nevinovat deoarece acesta nu cunoștea nimic despre existența ștampilei false, pentru că în timpul activității sale în calitate de director al SRL „Vuzual Grup” el putea folosi ștampila veritabilă a firmei fără restricții, iar contractele de împrumut sunt acte juridice, folosite în practica întregului business din Moldova și pentru a le întocmi și încheia S. Suhorebrov nu a avut nevoie să confecționeze și să folosească o ștampilă falsă, atât timp cât avea la dispoziție ștampila originală;

- nici un indice direct, nici o probă concludentă nu duce la fundamentarea legăturii cauzale între existența unei ștampile false și activitatea lui S. Suhorebrov. În asemenea condiții, procurorul propune cumva instanței să încerce să facă ea singură legătura între un raport de expertiză (probă) și utilitatea acestei probe sau relevanța ei pentru incriminarea infracțiunii de uz de fals lui S. Suhorebrov;

- în cauza dată nu se poate vorbi despre săvârșirea unei infracțiuni de înșelăciune, ca despre o acțiune de amăgire din partea făptuitorului, în lipsa recurgerii prealabil la anumite mijloace frauduloase. Or, prima instanță și-a motivat soluția și nu a comis careva erori, iar în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate probe incontestabile întru confirmarea vinovăției inculpatului în săvârșirea celor incriminate.

La fel, au fost considerate neîntemeiate și argumentele cu privire la aceea că:

- instanța de fond nu a ținut cont că ștampila supusă expertizei nu a fost ridicată de la S. Suhorebrov, ci de la o altă persoană, mai mult decât atât, actul de predare-primire a ștampilei a fost semnat mult mai târziu decât ea a fost în realitate ridicată.

Potrivit raportului de expertiză tehnică nr.1541-1542 din 25.06.2009, efectuat de CNEJ, s-a stabilit că pe contractele de împrumut: nr.3 din 02.05.2006; nr.4 din 01.10.2006; nr.5 din 13.11.2006; nr.7 din 02.05.2007; nr.6 din 06.03.2007; nr.11 din 31.07.2007; nr.12 din 31.07.2007; nr.15 din 18.03.2008 și pe acordul adițional nr.1 din 02.05.2007 la contractul nr.7 din 02.05.2007 nu este aplicată ștampila SRL „Vuzual Grup”.

În continuare, au fost considerate neîntemeiate și argumentele apelului declarat de avocatul A. Ursachi cu privire la aceea că:

- instanța de fond în mod abuziv a neglijat și documentele probatorii privitor la datele controlului fiscal petrecut de IFS în anul 2009, pentru perioada fiscală 2007-2008, unde nici una din pretinsele încălcări de legislație fiscală imputate lui S. Suhorebrov sau cu atât mai mult urme de neajunsuri de ordin să conducă la o eventuală concluzie de irosire a mijloacelor bănești nu au fost depistate, precum scrisorile noului director al SRL „Vuzual Grup”, Iu. Tilijenco.

Instanța de fond nu-și putea întemeia sentința pe niște probe nepertinente cum sunt toate acele dispoziții de plată pretinse ca fiind un fals realizat de inculpat, deoarece în privința dispoziției de plată nr.11 din 24.05.2007 a SRL „Vuzual Grup” pe numele lui O. Momat, care confirmă că el a primit de la SRL „Vuzual Grup” suma în valoare de 30.000 11 de lei, acești bani Momat i-a împrumutat la începutul activității comune, ceea ce este evident din extrasul bancar. La 24.05.2007 împrumutul i-a fost rambursat, plângeri privind rambursarea acestei sume n-au fost raportate, iar celelalte dispoziții au fost întocmite după demiterea sa.

Conform raportului de expertiză contabilă nr.xxx din 07.08.2009, efectuat de CNEJ, s-a stabilit, că S. Suhorebrov a prejudiciat SRL „Vuzual Grup” cum a fost menționat mai sus.

Instanța de fond nu a atras atenția că în rechizitoriu se menționează că Auditul a fost efectuat de un specialist cu studii superioare în economie, ceea ce nu este adevărat și contravine legii, deoarece în dosarul penal este anexată diploma, precum că G. Miron, care a efectuat auditul, are o diplomă de absolvire a studiilor superioare ca inginer-tehnolog în domeniul „tehnologiei conservării” și din acest motiv rezultatele și concluziile auditului, semnate de aceasta, le consideră dubioase, fabricate, cu numeroase erori matematice și acest audit greșit a fost pus la baza cauzei penale, precum și în rezultatele expertizei.

12. Avocatul I. Bosîi în numele inculpatului S. Suhorebrov, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel și sentința primei instanțe, solicitând casarea acestora cu dispunerea achitării inculpatului pe ambele capete de acuzare.

În argumentarea cererii de recurs a menționat următoarele:

Dispozițiile de plată, urmau a fi ridicate de procuror ca fiind cusute și numerotate într-un singur registru - al casei întreprinderii, ceea ce este o imagine în oglindă a registrului de

casă a întreprinderii, reieșind din prevederile Hotărârii Guvernului nr.764 din 25.11.1992 „Cu privire la aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova”, secțiunea III „Modul de ținere a registrului de casă și păstrarea banilor” în punctul 24 se spune: „înscrierile în registru de casă se fac de către casier imediat după primirea sau eliberarea banilor pe, fiecare dispoziție sau alt document de substituie”.

Toate cerințele legale menționate lipsesc pentru documente ridicate și expertizate de procuror, ca apoi să fie prezentate în cauza penală, bonurile de casă nu sânt în două exemplare, ca primul exemplar să fie ridicat de la firmă.

În ședința instanței de apel s-a stabilit că toate bonurile de case sunt niște documente desemnate de către administrator și contabil, care nu formează un document ce respectă cerințele legale.

După finisarea examinării cauzei în instanța de apel, de către avocat a fost adresat un demers la asociația auditorilor și societăților de audit, pentru a da o recenzie asupra rapoartelor de audit și expertiză, care au fost efectuate în cadrul urmăririi penale și care au fost puse și la baza sentinței de condamnare. Așadar, potrivit recenziei nr.xxx din 07.07.2014 efectuat de către membrul Consiliului Asociației Auditorilor d-na V. Cojocar, reiese că documentele primare - dispozițiile de încasare și dispozițiile de plată sunt parte componentă a Registrului de casă. Lipsa Registrului de casă este calificată ca o informație incompletă în evidența contabilă și deci documentele primare nu pot fi recunoscute ca documentele contabile separate. La efectuarea expertizei au fost utilizate informațiile contabile din documentele ce nu pot fi acceptate ca probe contabile. Documentele primare sânt fără semnătura administratorului și ștampila olografică, inclusiv documentele în care lipsește semnătura persoanei desemnate spre primire a mijloacelor bănești.

Recurentul a indicat că instanțele au ignorat confirmările prezentate de inculpat privind cheltuirea mijloacelor bănești, confirmări ce probează că toate ordinele de plată sunt falsificate și prezentate intenționat de persoane interesate să arate aceste ordine drept nevalabile, urmărind un singur scop, de a arăta delapidările, asupra cărora a pretins O. Momot, dar care nu au existat în fapt.

De asemenea, recurentul a susținut că instanțele nu puteau să-și întemeieze concluziile pe niște expertize de audit efectuate într-un mod dolosiv și contrar prevederilor legislației în vigoare, mai mult, nici procurorul nu a înlăturat dubiile existente.

Prin urmare, se poate de concluzionat că, în expertiză și în încheierea Auditului concluziile sunt orientate spre realizarea scopurilor petentului O. Momot de a-1 face responsabil pe S. Suhorebrov pentru că nu s-au făcut modificările în Capitalul social al firmei SRL „Vuzual Grup”, în lipsa temeiurilor legale și existența premiselor în firmă pentru executarea procesului-verbal al ședinței Fondatorilor nr.3 din 06.02.2006, privându-1, prin intermediul dosarului penal, de dreptul de a solicita rambursarea datoriilor firmei SRL „Vuzual Grup” față de el în sumă de 360 000 lei, sumă ce a fost depusă de inculpat pe contul de decontare în calitate de cotă în Capitalul social, dar care nu a fost utilizată conform

destinației și pe de altă parte, de a convinge instanța, că mijloacele bănești transferate de fondatorul SRL „Noaptea Albe”, O. Momot, pe contul de decontare a SRL „Vuzual Grup”, în valoare de 1 440 000 lei sub formă de împrumuturi au fost transferate ca cotă în Capitalul social al SRL „Vuzual Grup”, procurorul primind în mod formal posibilitatea de a-l acuza pe S. Suhorebrov de nerespectarea Statutului întreprinderii la încheierea contractelor.

Altă încălcare flagrantă, la care instanța de fond nu a atras atenția, este că în rechizitoriu se menționează că Auditul a fost efectuat de un specialist cu studii superioare în economie, ceea ce nu este adevărat și contravine legii, deoarece în dosarul penal este anexată diploma, precum că G. Miron, care a efectuat auditul, are o diplomă de absolvire a studiilor superioare ca inginer-tehnolog în domeniul „tehnologiei conservării” și din acest motiv rezultatele și concluziile auditului, semnate de aceasta sânt dubioase, fabricate cu numeroase erori matematice. Acest audit incorect și netemeinic a stat la baza pornirii cauzei penale, precum și în rezultatele expertizei.

Astfel, din probele administrate, instanțele de fond și de apel urmau să constate că inculpatul nu a însușit sume în interes personal sau pentru o altă persoană. Deși inculpatul a uzat de o parte din sumele pe care le avea în administrare, totuși folosirea acestora nu s-a făcut ilegal, în interesul său sau al unei persoane străine, lipsind latura obiectivă a infracțiunii și respectiv, însușirea nu există. Latura obiectivă a delapidării se realizează prin însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului. Însă acest fapt nu s-a dovedit. Pentru delapidarea averii străine este caracteristic faptul că poate fi săvârșită numai de un funcționar sau de alt salariat, care gestionează sau administrează bunurile din avutul proprietarului.

În cauza nu se poate vorbi despre săvârșirea unei infracțiuni de înșelăciune, ca despre o acțiune de amăgire din partea făptuitorului, în lipsa recurgerii în prealabil la anumite mijloace frauduloase.

Recurentul a mai menționat că instanța de apel selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redată în decizie, iar probele aduse de către apărare au fost integral ignorate, neanalizate și neapreciate.

Partea apărării a mai indicat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, însă instanța nu a analizat minuțios aceste aspecte și nu a indicat care anume acțiuni ale inculpatului întrunesc latura obiectivă ale infracțiunii imputate și prin ce se exprimă latura subiectivă, dacă există raport de cauzalitate între acțiunile inculpatului și prejudiciul cauzat.

13. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2016 recursul ordinar declarat a fost admis, decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că instanța de apel, judecând apelurile, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată.

În astfel de împrejurări, instanța de recurs a constatat că instanța de apel la rejudecarea cauzei a ignorat prevederile art.436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, totodată, fiind specificat că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.

La fel, instanța de recurs a menționat că se impune soluția de casare a deciziei instanței de apel, din cauza erorilor admise de această instanță la judecarea apelurilor, materializate în neexpunerea asupra tuturor argumentelor invocate de părți și neaprecierea tuturor probelor prin prisma art.101 Cod de procedură penală. Astfel, se constată că instanța de apel a primit indicații clare cu privire la omisiunile și erorile admise la judecarea apelurilor, pe care urma în mod evident să le corecteze prin rejudecarea cauzei.

Instanța de recurs a reținut că la etapele precedente de judecare a cauzei a fost disputată chestiunea privind studiile specialistului G. Miron, respectiv una din indicațiile date de instanța de recurs pentru instanța de rejudecare a fost de a verifica dacă avea sau nu specialistul dat cunoștințe în domeniu pentru a efectua expertizele de audit.

Astfel, instanța de recurs a consemnat că, specialistul G. Miron a declarat: *„Eu, Miron Galina activez în compania AUDIT si Consulting "AUDIT -PROF" SRL în calitate de director. Am studii superioare în domeniul economie și dețin licența Seria xxxx nr.xxxxx din 18.09.08 și certificatul de calificare a auditorului Seria xxx nr.xxxxx, prin care mi se conferă calitatea de auditor general. În domeniul economic activez din 1995. În virtutea atribuțiilor de serviciu am efectuat controlul tematic de verificare a contractelor cu împrumut de la persoanele fizice și utilizarea mijloacelor bănești la firma "Vuzual-Grup" SRL c.f.xxxxxx cu acordul Conducătorului întreprinderii d-lui Telijenco Iurii... ”.*

La materialele cauzei au fost anexate acte confirmative în acest sens: certificatul nr.xxx (f.d.210 vol.1), certificatul de auditor nr.xxx (f.d.211 vol.I), certificate xx nr.xxxx (f.d.212 vol.1) și diploma xx nr.xxxx de absolvire a studiilor superioare la Institutul Politehnic din Chișinău, specialitatea “Tehnologia conservării” (f.d.213 vol.I).

Instanța de recurs anterior a precizat că, deși specialistul G. Miron a declarat că are *„studii superioare în domeniul economie și dețin licența Seria xxx nr.xxxx din 18.09.08”*, însă în acest sens a fost anexată doar diploma xx nr.xxxx de absolvire a studiilor superioare în specialitatea “Tehnologia conservării”. Acest fapt a fost ignorat de către instanțele de judecată în condițiile în care auditul efectuat de ea (f.d.36-37, 48-59 vol.1), a stat la baza pornirii acestei cauze penale și la baza majorității expertizelor efectuate în dosar.

Referitor la chestiunea dată, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei adoptate la 22 martie 2016 menționează următoarele:

„Colegiul penal consideră neîntemeiat și argumentele apelului declarat de avocatul A. Ursachi în interesele inculpatului S. Suhorebrov cu privire la aceea că:

- instanța de fond nu a atras atenția că în rechizitoriu se menționează că Auditul a fost efectuat de un specialist cu studii superioare în economie, ceea ce nu este adevărat și contravine legii, deoarece în dosarul penal este anexată diploma, precum că G. Miron, care

a efectuat auditul, are o diplomă de absolvire a studiilor superioare ca inginer tehnolog în domeniul „tehnologiei conservării” și din acest motiv rezultatele și concluziile auditului, semnate de aceasta, le consideră dubioase, fabricate, cu numeroase erori matematice și spre regretul meu acest audit sta la baza cauzei penale, precum și în rezultatele expertizei.

Or, circumstanțele de fapt au fost stabilite reieșind din toate elementele de fapt prezentate de instanță și analizate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate a fost pe deplin dovedită prin materialele cauzei cercetate mai sus.”

Prin urmare, este omisiune a instanței de a formula un răspuns expres și clar - dacă specialistul G. Miron avea sau nu studiile necesare pentru efectuarea expertizelor de audit, menționând doar în linii generale că aceasta se dovedește din materialele cauzei și în mod repetat urmează a fi cercetată de instanța de apel la rejudecarea cauzei.

La fel nu a fost elucidată de instanța de apel, raportul Oficiului Fiscal Rîșcani al IFS mun. Chișinău nr.01-63/5201 din 11.12.2009. După cum s-a specificat la etapa precedentă de judecare a cauzei în procedura recursului, instanța de apel a formulat următoarea concluzie:

„Cu referire la poziția părții apărării precum că, datele controlului fiscal petrecut de IFS în anul 2009, pentru perioada fiscală 2007-2008, unde nici una din pretinsele încălcări de legislație fiscală imputate inculpatului sau, cu atât mai mult, urme de neajunsuri de ordin să conducă la o eventuală concluzie de irosire a mijloacelor bănești nu au fost depistate, instanța de apel de asemenea le-a considerat nefondate, deoarece este contrară raportului de expertiză contabilă nr.1886 din 07.08.2009, prin care s-a stabilit, că inculpatul a prejudiciat SRL „Vuzual Grup”.

Cu toate că instanța de apel a făcut trimitere la raportul Oficiului Fiscal Rîșcani al IFS mun. Chișinău nr.01-63/5201 din 11.12.2009 (f.d.105-120 vol.I), cu privire la furnizarea informației din baza de date a Serviciului Fiscal la situația din 09.12.2009, prin care s-a efectuat controlul fiscal al veniturilor obținute pentru anii 2006-2008, nu este efectuată analiza acestei constatări, ceea ce denotă faptul că instanța de apel selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redată în decizie, unele fiind integral ignorate, neanalizate, neapreciate, drept urmare nefiind elucidate faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

Rejudecând cauza, instanța de apel în mod repetat nu sa expus asupra constatărilor menționate, care nu au fost apreciate și analizate în nici un mod, ceea ce este inadmisibil, având în vedere că datele respective au importantă pentru justa soluționare a cauzei, în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, repetă aceleași statuări:

„Colegiul penal consideră neîntemeiate și argumentele apelului declarat de avocatul A. Ursachi în interesele inculpatului S. Suhorebrov cu privire la aceea că:

- instanța de fond în mod abuziv a neglijat și documentele probatorii privitor la datele controlului fiscal petrecut de IFS în anul 2009, pentru perioada fiscală 2007-2008, unde nici una din pretinsele încălcări de legislație fiscală imputate lui S. Suhorebrov sau, cu atât mai

mult, urme de neajunsuri de ordin să conducă la o eventuală concluzie de irosire a mijloacelor bănești nu au fost depistate, precum scrisorile noului director al SRL „Vuzual Grup” Iurie Tilijenco.

Or, conform raportului de expertiză contabilă nr.1886 din 07.08.2009, efectuat de CNEJ s-a stabilit că S. Suhorebrov, a prejudiciat SRL „Vuzual Grup” așa, cum a fost menționat mai sus.”

Un al motiv care a stat la baza concluziei Colegiului penal lărgit din data de 09 decembrie 2014, de a casa decizia instanței de apel și a trimite cauza la o nouă rejudecare, a fost acela că partea apărării în cererea de apel a invocat că *„prezentarea de către procuror a documentelor supuse expertizei s-a desfășurat cu încălcări admise la administrarea lor”.*

Privitor la această alegație, instanța de recurs a făcut trimitere la pct.22 al Hotărârii Guvernului privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova nr.764 din 25 noiembrie 1992, potrivit căreia: *„În registrul de casă a întreprinderii se ține evidența tuturor încasărilor și eliberărilor de numerar”.* Pct.23 al aceleiași Hotărâri stipulează că: *„Fiecare întreprindere ține un singur registru de casă, care trebuie numerotat, șnuruț și sigilat cu ceară roșie sau de parchet. La aplicarea pe registru a sigiliului cu ceară de parchet se folosește clei de bază de sticlă lichidă, hârtie de tipul foitei de țigări, vopsea de ștampilă. Hârtia cu imprimarea ștampei se unge la ambele capete cu clei, după sigilarea registrului se mai aplică un strat de clei. Numărul de foi din registrul de casă se adeverește prin semnăturile conducătorului și a contabilului-șef ai întreprinderii respective sau ai organului ierarhic superior. Înscierea în registrul de casă se face în 2 exemplare prin foaia indigo cu pix sau cerneală. Exemplarul doi trebuie să fie detașabil și servește casierului pentru dări de seamă contabile. Primul exemplar rămâne în registrul de casă. Ambele exemplare se numerează cu același număr... ”.* Pct.24 al aceleiași hotărâri: *„Înscierile în registru de casă se fac de către casier imediat după primirea sau eliberarea banilor pe fiecare dispoziție sau alt document de substituie... ”.*

Prin urmare, având în vedere statuările din Hotărârea Guvernului privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova nr.764 din 25 noiembrie 1992 și dispozițiile de plată anexate la materialele cauzei, care au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului, s-a remarcat faptul ignorării de către instanța de apel a analizei dacă dispozițiile în cauză, la momentul găsirii, ridicării și cercetării acestora întruneau cerințele legale obligatorii menționate supra.

În concluzie, instanța de recurs a reținut că instanța de apel a ignorat totalmente indicațiile instanței superioare, fiind obligatorii la rejudecarea cauzei, a adoptat o soluție neargumentată la modul cuvenit, fiind prezent temeiul de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

14. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror și admis apelul avocatului A. Ursachi în numele inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre,

prin care Suhorebrov Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.196 alin.(4) și 361 alin.(2) lit. d) Cod penal și în conformitate cu art.53 lit. g), a fost liberat de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție prevăzut la art.60 Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Vuzual Grup” cu privire la recuperarea prejudiciului material de la Suhorebrov Serghei, a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Suhorebrov Serghei în beneficiul SRL „Vuzual Grup”, suma de 1 019 517,36 lei.

14.1. Pentru a pronunța soluția, instanța de apel a constatat că Suhorebrov Serghei, exercitând în baza Deciziei nr.1 al fondatorului unic „SRL „Vuzual Grup” din 16 ianuarie 2006, funcția de director al SRL „Vuzual Grup”, fiind într-o atare situație în conformitate cu prevederile art.124 CP RM, persoana care gestionează o organizație comercială, a săvârșit confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale și ștampila falsă, în următoarele circumstanțe:

Suhorebrov Serghei, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractului nr.3, care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 71 200,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 02.05.2007, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009 a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire, în mărime de 71 200 lei.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințați în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractului nr.4, care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 70 000,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 01.10.2007, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire, în mărime de 70 000 lei.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea

contractului nr.5, care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 207 000,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 01.10.2007, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând părții vătămate SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire, în valoare de 207 000 lei.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractului nr.6 care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 105 000,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 06.03.2008, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând părții vătămate SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire în mărime de 105 000 lei.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractului nr.7 care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 384 000,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 06.03.2008, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând părții vătămate SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire, în mărime de 384 000 lei.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractului nr.11, care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 300 000,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 31.07.2008, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând părții vătămate SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără

ca fapta să constituie o însușire, în mărime de 300 000 lei.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințate în administrarea lui, abuzând de situația s-a de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractului nr.12, care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 240 000,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 31.07.2008, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând părții vătămate SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire, în mărime de 240 000 lei.

Tot el, în perioada anului 2006-2008, fiind administrator al „SRL „Vuzual Grup”, având scopul de cauzare a daunelor materiale, în cadrul administrării bunurilor SRL „Vuzual Grup” încredințate în administrarea lui, abuzând de situația s-a de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractului nr.15, care este un document oficial, în baza căruia Suhorebrov Serghei se obligă să împrumute SRL „Vuzual Grup” mijloace bănești în suma de 22 800,00 lei, pe un termen de un an de zile, cu achitarea până la 18.03.2008, prin aplicarea pe el, conform raportului de expertiză nr.1541-1542 din 25.06.2009, a impresiunii de ștampilă rotundă a SRL „Vuzual Grup” falsă, pe care a deținut-o și a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, cauzând părții vătămate SRL „Vuzual Grup” o pagubă materială prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire, în mărime de 22 800 lei.

Astfel, acțiunile lui Suhorebrov Serghei au fost încadrate în baza art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, după semnele calificative – confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale și ștampilelor false, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor persoanei juridice și art.196 alin.(4) Cod penal - cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, ajungând eronat la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Suhorebrov Serghei în baza art.191 alin.(5) Cod penal și eronat a încetat procesul penal privind învinuirea lui Suhorebrov Serghei în baza art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Referitor la învinuirea lui Suhorebrov Serghei în baza art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a stabilit indubitabil că în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii specificate supra și a relevat că, nu poate admite și reține argumentele de nevinovăție a inculpatului, apreciindu-le ca o metodă de a evita pedeapsa penală, astfel că, cerințele avocatului de achitare a inculpatului, au fost respinse ca nefondate, ori vinovăția inculpatului Suhorebrov Serghei în baza art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost dovedită, indubitabil, prin probele administrate.

În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că, vina inculpatului a fost demonstrată în confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații de către S. Suhorebrov, or, el era responsabil de aplicarea ștampilei, alte persoane nu cunoșteau despre existența a două ștampile în cadrul firmei. De asemenea, s-a demonstrat deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații. În baza contractelor de împrumut nominalizate supra, Suhorebrov Serghei a efectuat tranzacții prin care a cauzat daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”.

Astfel, instanța de apel a statuat prezența laturii subiective a infracțiunii respective în acțiunile lui Suhorebrov Serghei - confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, faptă realizată anume cu scopul de cauzare a daunelor materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere persoanei juridice SRL „Vuzual Grup”, or, fără falsificarea documentelor prin aplicarea ștampilei false, ar fi fost imposibile tranzacțiile de împrumut efectuate între SRL „Vuzual Grup” și Suhorebrov Serghei, prin urmare fiind imposibilă și prejudicierea intereselor firmei.

Instanța de apel, examinând cumul probatoriului acumulat în cauza deferită spre examinare, a considerat oportun de a-l libera de răspunderea penală cu încetarea procesului în privința lui Suhorebrov Serghei în baza art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului se prescripție.

În acest context, instanța de apel a menționat că, infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, potrivit art.16 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care legea penală prevede o sancțiune cu închisoarea până la 5 ani. Conform art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt ce nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect. Încadrând acțiunile inculpatului Suhorebrov Serghei, instanța de fond eronat a concluzionat că acestea întrunesc componența infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal - ca delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului.

Totodată, instanța de apel a reținut că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția lui Suhorebrov Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal – cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari, prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire.

Astfel, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art.196 alin.(4) Cod penal, or, instanța de fond, încadrând acțiunile inculpatului în baza art.191 alin.(5) Cod penal, a aplicat eronat art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, și a dat o apreciere greșită probelor din punct de vedere al pertinentei, concluzentii, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a constatat că inculpatul, confecționând contractele de împrumut, nu a urmărit scopul sustragerii, însușirii banilor și de aceea acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, însă faptele inculpatului întrunesc componența infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că Suhorebrov Serghei în ianuarie 2006, a fondat întreprinderea SRL „Vuzual Grup”, activitatea principală a căreia ține de domeniul jocurilor de noroc și exploatarea aparatelor de joc. Prin modificările înregistrate la 02.02.2006, în baza documentelor Camerei înregistrării de Stat, Capitalul social al SRL „Vuzual Grup” în mărime de 200 000 lei a fost repartizat între fondatorul Suhorebrov Serghei - cota parte de 20% ce constituie 40 000 lei și fondatorului SRL „Noaptele Albe”, Momat Oleg - cota parte de 80 % din Capitalul social, ce constituie 160 000 lei.

Administrator al SRL „Vuzual Grup” era Suhorebrov Serghei, care conducea întreprinderea, asigură organizarea și desfășurarea activității comerciale a unității.

Potrivit rechizitoriului, Suhorebrov Serghei a fost învinuit în faptul că în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup”, a falsificat contracte de împrumut, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, și ca urmare a însușit sume în proporții deosebit de mari, cauzând părților vătămate SRL „Vuzual Grup” și SRL „Noaptele Albe” pagube materiale.

Instanța de apel a considerat că în mod eronat în actul de învinuire în calitate de parte vătămată figurează și SRL „Noaptele Albe”, deoarece daunele materiale propriu-zis a fost cauzate SRL „Vuzual Grup”, și nu SRL „Noaptele Albe”, căreia îi aparține cota de 80% din capitalul statutar al SRL „Vuzual Grup”. La caz, parte vătămată este posesorul - persoana juridică SRL „Vuzual Grup”, aceasta încredințând bunurile sale în administrarea făptuitorului, care are rolul de posesor nemijlocit.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că instanța de fond a încadrat greșit acțiunile inculpatului în baza art.191 Cod penal, or, nu a fost demonstrat elementul esențial al infracțiunii de delapidare a averii străine – însușirea, nu au fost prezentat nici o probă care ar dovedi că inculpatul S. Suhorebrov a luat și a însușit ilegal din posesia societății bani în sumă de 1 260 539,25 lei.

Instanța de apel a reținut că nu a fost demonstrat că inculpatul a însușit sumele respective, considerând că în acțiunile inculpatului este întrunită latura obiectivă a infracțiunii de cauzare de daune prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind atestată atât fapta prejudiciabilă manifestată prin acțiunea de cauzare de daune SRL „Vuzual Grup”, cât și acțiunea adiacentă, exprimată prin înșelăciune și abuz de încredere, or, inculpatul a confecționat contractele de împrumut prin aplicarea ștampilei false, nimeni nu cunoștea despre existența contractelor respective și nu bănuia că mijloacele bănești ale societății sunt îndreptate spre o altă destinație.

Totodată, s-a constatat legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă menționată supra și urmările prejudiciabile, manifestate prin cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari, or, mijloacele bănești respective urmau a fi introduse în capitalul statutar al SRL „Vuzual Grup” pentru mărirea acestuia și dezvoltarea întreprinderii.

De asemenea, în speță a fost demonstrată latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, deoarece Suhorebrov Serghei a acționat cu intenție directă, cu scop de cupiditate care nu cuprinde scopul sustragerii, intenția inculpatului rezultând cert și din comiterea infracțiunii de confecționare, deținere și folosire a documentelor oficiale false, comisă anume cu intenția de a realiza latura obiectivă a infracțiunii de cauzare de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere.

Prin urmare, instanța de apel examinând cumul probatoriului acumulat în cauza deferită spre examinare, a considerat oportun de a libera de răspunderea penală cu încetarea procesului în privința lui Suhorebrov Serghei pe capătul de acuzare în temeiul art.196 alin.(4) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului se prescripție.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art.196 alin.(4) Cod penal, potrivit art.16 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care legea penală prevede sancțiune amendă în mărime de la 1 000 la 2 000 unități convenționale sau cu închisoarea până la 3 ani. Potrivit art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

În ce privește acțiunea civilă înaintată de SRL „Vuzual Grup”, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat, instanța de apel, a ajuns la concluzia că, pretențiile SRL „Vuzual Grup”, în partea încasării prejudiciului material în sumă de 1 019 517, 36 lei sunt întemeiate.

15. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

- *Procuror*, care invocând temeiurile de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) și pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor date, recurentul invocă că hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea recalificării acțiunilor inculpatului de la art.191 alin.(5) Cod penal la art.196 alin.(4) Cod penal, deoarece atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetărilor judecătorești s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, având scopul de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractelor, care sunt documente oficiale, a săvârșit infracțiunea de delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului în proporții deosebit de mari.

Recurentul consideră că, vinovăția inculpatului este probată prin probele acumulate la cauza penală și cercetate în ședințele de judecată, or, aceste probe fiind examinate, au fost

apreciate unilateral, neobiectiv și incomplet fără coroborare cu alte probe în complex, astfel fiind apreciate eronat de instanța de apel.

Instanța de apel a emis hotărârea fără cercetarea întemeiată și obiectivă a tuturor probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunii.

- *Avocatul Bosîi Ion* în recursul ordinar în numele inculpatului, invocând temeii de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea achitării inculpatului pe ambele capete de acuzare, fiind susținute aceleași motive ca și în cererea de apel.

15.1. Asupra recursului declarat de procuror, a prezentat referință avocatul Bosîi Ion în numele inculpatului, care s-a expus pentru respingerea acestuia.

16. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursurile instanța este în drept să le admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art.434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

În aceeași ordine de idei, se menționează că, potrivit dispoziției art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, se referă la următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Potrivit argumentelor invocate de recurenți, se constată că ei formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referind-u-se la erorile prescrise de pct.6) și 12) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală.

Astfel partea acuzării susține că instanța de apel eronat a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art.191 alin.(5) Cod penal, după cum a fost înaintată învinuirea, în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, iar partea apărării nu este de acord cu condamnarea în baza art.196 alin.(4) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

Instanța de recurs menționează că erorile invocate de recurenți și-au găsit confirmarea în speța dată, întrucât instanța judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție nemotivată, privind condamnarea lui Suhorebrov Serghei în baza art.196 alin.(4) Cod penal.

Este relevant de a specifica că, principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu. În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența în acțiunile inculpatului Suhorebrov Serghei a semnelor calificative subsecvente infracțiunii de cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire și celei de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită în proporții deosebit de mari, incriminate ultimului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

În sensul celor menționate, urmează a se reține că încadrarea juridică a faptei este crucială în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art.6 din Convenția Europeană. Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanță.

Pe de altă parte, se relevă că, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate prin rechizitoriu și necesitatea recalificării faptelor în baza altei norme penale, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel, la judecarea cauzei, trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat se încadrează în baza art.191 alin.(5) Cod penal, după cum pledează procurorul, sau urmează a fi reținută altă calificare în sarcina lui Suhorebrov Serghei.

La caz, reieșind din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, instanța de apel a ajuns la o concluzie neîntemeiată privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art.196 alin.(4) Cod penal, nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în acest dosar, prin ce a admis erorile de drept prevăzute de pct.6) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța a ajuns la concluzia de a recalifica acțiunile inculpatului din art.191 alin.(5) Cod penal, în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, motivând soluția prin faptul că inculpatul confecționând contractele de împrumut nu a urmărit scopul sustragerii, însușirii banilor, astfel, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare prevăzut de art.191 alin.(5) Cod penal, faptele lui Suhorebrov Serghei constituie infracțiunea prevăzută de art.196 al. (4) Cod penal.

În continuare, Colegiul se va referi la aspecte ale învinuirii, care nu au fost tratate corespunzător și minuțios de instanța de apel, în particular se are în vedere delimitarea dintre art.191 și 196 Cod penal.

Astfel, delapidarea în sensul componentei de infracțiune prevăzută de art.191 Cod penal, constă în însușirea, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra.

Bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului, încredințarea bunurilor în virtutea raporturilor contractuale poate fi făcută de oricare subiecte ale drepturilor civile, atât persoane fizice, cât și persoane juridice.

Încredințarea bunurilor în celelalte cazuri se face, în principal, în privința bunurilor persoanelor juridice, în cadrul raporturilor de muncă. Aceste cazuri sunt legate, de regulă, de folosirea de către făptuitor a situației de serviciu.

Prin urmare, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine trebuie să aibă calitatea specială de administrator, în sensul art.191 Cod penal, „a administra” înseamnă: 1) a avea dreptul de a da dispoziții cu privire la primirea, păstrarea sau eliberarea de bunuri; 2) a veni în contact direct și material cu bunurile altei persoane, datorită atribuțiilor administratorului, legate de primirea, păstrarea sau eliberarea bunurilor, atribuții pe care le-a avut Suhorebrov Serghei și pe care le-a utilizat la săvârșirea infracțiunii.

Fapta prevăzută de art.191 Cod penal este o interacțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune ilegal de bunurile altuia la propria dorință.

Prin urmare, instanța de apel nu a ținut cont de distincțiile dintre componentele de infracțiuni prevăzute de art.191 și 196 Cod penal și greșit le-a raportat la circumstanțele cauzei, nu a analizat la modul cuvenit acțiunile și intenția inculpatului.

Colegiul penal atestă că în cazul infracțiunii prevăzute de art.191 Cod penal obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, pe când în

cazul infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, obiectul juridic special îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimul necesar de încredere, obiect material în cazul infracțiunii prevăzute de art.191 Cod penal îl formează bunurile care au o existența materială, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind străine pentru făptuitor, pe când în cazul infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, obiectul material se prezintă în mod diferit în funcție de modalitatea faptică prin care se exprimă fapta prejudiciabilă. Este de menționat că fapta prejudiciabilă, din contextul infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, este prezentă ori de câte ori are lor o cauzare de daune materiale, însoțită de înșelăciune sau de abuz de încredere, dar cu condiția să nu opereze prevederile unei norme speciale. Una din modalitățile faptice de realizare a infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal se referă la folosirea bunurilor altuia în vederea tragerii de foloase patrimoniale, săvârșită contrar intereselor proprietarului.

În acest fel se exercită o influențare nemijlocită infracțională asupra dreptului proprietarului bunurilor de care făptuitorul se folosește și totodată, bunurile victimei sunt folosite în mod gratuit, în lipsa unei contraprestații corespunzătoare. Realizarea acestei modalități a componente de infracțiune prevăzute de art.196 Cod penal, se exprimă în folosința ilicită a bunurilor mobile ale victimei (au fost încredințate făptuitorului).

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reamintește că, pentru delimitarea infracțiunilor de mai sus trebuie avute în vedere circumstanțele în care a acționat inculpatul, acțiunile premergătoare acestora și toate împrejurările în care a fost săvârșită fapta infracțională.

Acțiunea principală din cadrul infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal nu poate presupune luarea din posesia victimei, de oarece altfel ar nimeri sub incidența infracțiunii prevăzute de art.191 Cod penal. În ipoteza cauzării de daune materiale conform art.196 Cod penal, făptuitorul nu obține în posesie bunuri concrete ale victimei ci se eschivează în mod fraudulos să-i transmită victimei bunurile care i se cuvin ori se folosește de aceste bunuri în detrimentul victimei. Prin urmare, distincția principală dintre infracțiunea prevăzută de art.196 și cea de la art.191 Cod penal constă în mecanismul de cauzare a daunelor materiale, în cazul delapidării masa patrimonială a victimei este diminuată în aceiași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorului, iar în cazul infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, masa patrimonială a victimei nu sporește în proporții care o exprimă eschivarea făptuitorului de a-și executa obligațiile pecuniare față de victimă sau masa patrimonială a victimei este diminuată fără însă a spori masa patrimonială a făptuitorului.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a desconsiderat circumstanțele de fapt expuse supra, care au relevanță pentru justa soluționare a acestei cauze și pripit a reținut în acțiunile inculpatului Suhorebrov Serghei elementele constitutive ale infracțiunii de cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire.

Mai mult, este de menționat că Suhorebrov Serghei, potrivit învinuirii, a acționat în scop de profit și însușire ilegală a bunurilor SRL „Vuzual Grup” în proporții deosebit de mari, încredințate în administrarea lui, abuzând de situația sa de serviciu, prin crearea obligației financiare fictive a persoanei juridice față de el, exprimate în falsificarea contractelor, care sunt documente oficiale. Totodată, conform raportului de expertiză contabilă nr.1886 din 07.08.2009, efectuat de CNEJ, s-a stabilit prejudiciul cauzat de către Suhorebrov Serghei întreprinderii SRL „Vuzual Grup”. Iar potrivit raportului de expertiză judiciară contabilă nr.2184 din 21.11.2013 executat de CNEJ, s-a stabilit, că în rezultatul înregistrării ca eliberare a mijloacelor bănești din casieria întreprinderii în perioada anilor 2006 -2008, a fost adus un prejudiciu SRL „Vuzual Grup”, în mărime de 6 353 342,56 lei, inclusiv.

Prin urmare, inculpatul S. Suhorebrov în perioada vizată, a însușit suma de bani indicată în actul de învinuire, cauzând SRL „Vuzual Grup”, daună în proporții deosebit de mari.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată.

La fel, în contextul dat, Colegiul mai specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere a acestora contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces.

Astfel, toate cele consemnate supra au conturat opinia Colegiul penal lărgit că, în cauza deferită judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis mai multe erori de drept prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, respectiv decizia instanței urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la re judecare.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele punctate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

16. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocatul Bosîi Ion în numele inculpatului Suhorebrov Serghei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, în cauza penală privind-l pe Suhorebrov Serghei xxxx, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 28 iunie 2018.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Elena Covalenco

Constantin Alerguș

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu